

Arrest

nr. 322 384 van 25 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat VANOVERBERGHE *loco* advocaat B. SOENEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1987.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 18 november 2023. Op 20 november 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 juni 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 23 september 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Syrische nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U hangt het Ismaili geloof aan. U bent geboren op (...) januari 1987 in de stad Salamiya in de provincie Hama, waar u woonde tot aan uw vertrek uit Syrië. U behaalde een bachelor diploma diergeneeskunde te Deir Ezzor in 2007. Vanaf augustus 2008 tot uw vertrek werkte u als administratief medewerker voor het landbouwdepartement in de provincie Hama. U bent sinds 2009 getrouwd met [A. A. S.], met wie u twee zonen heeft: [M.] en [I.]. Zij verblijven thans bij uw echtgenoot in Salamiya. U heeft verder twee broers en vier zussen die in Syrië verblijven.

Sinds het begin van het conflict in 2011 kenden jullie als minderheidsgroep van Ismaili veel moeilijkheden. U werd enerzijds onder druk gezet door regeringsgezinde militie van de zogenaamde nationale afweer, en anderzijds door groeperingen van het Vrije Leger. Vanwege de aanwezigheid van deze gewapende groepen was u bang geworden om uw kinderen naar school te sturen. Er vond tevens een aanval plaats door het Vrije Leger op het dorp Mabouge, waarbij veel mensen gedood en ontvoerd werden. Sinds dat incident was u altijd gestresseerd, kon u niet meer slapen en schrok u 's nachts wakker van het minste geluid. In februari 2023 vond er een aardbeving plaats, waardoor uw woning verwoest raakte en er geen toevluchtsoorden waren. U kreeg ook te maken met veel discriminatie vanwege uw Ismaili geloof en kon in Salamiya geen normaal leven meer leiden. Dit, gecombineerd met de algemene veiligheidssituatie in Syrië, deed u doen besluiten dat u Syrië diende te verlaten.

U vertrok op 6 september 2023 uit Syrië en reisde met een smokkelaar via Idlib naar de Turkse grens. U verbleef één maand in Izmir en reisde vervolgens verder naar Griekenland. In Griekenland ontving u een (ver)vals(t) paspoort waarna u per vliegtuig verder reisde naar Italië (transit) en vervolgens naar België. U kwam tot slot in België aan op 18 november 2023. Op 20 november 2023 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Syrië vreest u de algemene veiligheidssituatie, alsook geïsoleerd te worden omwille van uw toebehoren aan de Ismailitische (religieuze) minderheid.

Ter staving van uw aanvraag legde u volgende documenten voor: uw originele Syrische identiteitskaart, uw origineel paspoort nr. xxx (geldig tot 24/11/2027), kopies van de paspoorten van uw zonen en echtgenoot, kopies van de werkcontracten van uw echtgenoot voor de (...), kopies van uw familieboekje, originele individuele uittreksels burgerlijke stand van al uw gezinsleden, kopie van uw middelbaar diploma, een origineel attest van gezinssamenstelling, kopie van een brief van de Ismaili gemeenschap, een origineel medisch attest d.d. 05/05/2024 inzake uw zoons psychologische problemen en een origineel bewijs van uw tewerkstelling bij het departement landbouw. Op 6 september 2024 voegde u nog enkele foto's toe van schade aan een huis en een screenshot van een digitale kaart omtrent de aardbeving van 2023.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst haalt u aan dat u tot een religieuze minderheid behoort waardoor u onder druk werd gezet door het regime en de gewapende groeperingen van het Syrische Vrije Leger (CGVS, p. 12). U verklaart in dit verband dat u vreest dat u of uw kinderen aangevallen of ontvoerd zouden worden (CGVS, p. 12). In verband met uw religieuze (Ismailitische) achtergrond dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit het Algemeen ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 2022 blijkt dat kleinere religieuze groepen in Syrië, zoals druzen, christenen en ismaili's, niet systematisch worden vervolgd of gediscrimineerd vanwege hun geloof. Van incidenten waarbij leden van religieuze minderheden het slachtoffer werden, is bovendien niet altijd vast te stellen dat de religie van die personen verband hield met het motief van de aanval. De Syrische autoriteiten en de andere de facto-autoriteiten zouden tolerantie jegens verschillende religieuze gemeenschappen net inzetten als publiciteitsmiddel en ter ondersteuning van hun claim het legitiem gezag te zijn. Voor leden van alle religieuze groepen geldt dat kritiek op de autoriteiten de rode lijn is en kan leiden tot repercussies. Dit staat los van het behoren tot een bepaalde (ethno)religieuze groep (zie Ambtsbericht Syrië mei 2022 p.69 in blauwe map). Ook uit de meest recent beschikbare landeninformatie (zie EUAA, Country Guidance Syria van april 2024 – beschikbaar op <https://www.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-04/2024CountryGuidanceSyriaEN.pdf> ; EUAA "Syria: Targeting of individuals" september 2022, – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1> ; UN High Commissioner for Refugees (UNHCR): International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update VI (maart 2021) - beschikbaar op

<https://www.refworld.org/docid/606427d97.html>) kan niet worden afgeleid dat ismailieten of andere religieuze minderheden in Syrië vervolging dienen te vrezen louter vanwege hun geloof. Ook blijkt nergens uit dat de discriminerende bejegening van ismailieten in Syrië dermate systematisch en ingrijpend zou zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor uw leven er ondraaglijk zou worden.

U brengt evenmin (aannemelijke) individuele en concrete elementen aan waaruit zou blijken dat er voor u omwille van 'uw ismailiet-zijn' sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Desgevraagd geeft u aan geen persoonlijke problemen te hebben gehad met het Syrische regime of aan controleposten bemand door het Syrische Vrije Leger (CGVS, p. 6, 13). U verwijst louter naar de algemene situatie van Ismailieten en stelt dat ze het niet in het bijzonder op u hadden gemunt, maar op de ganse gemeenschap (CGVS, p. 13). Het CGVS merkt hierbij nog op dat u pas in september 2023 Syrië verlaten heeft, een gedrag dat evenwel niet in overeenstemming te brengen is met dat van een persoon die een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Het CGVS benadrukt tevens dat er in uw hoofde bovendien geen elementen aanwezig zijn die erop wijzen dat u een zodanig profiel heeft met grote zichtbaarheid of een publiek karakter, dat u bij terugkeer naar Syrië in het vizier zou dreigen te komen van de Syrische autoriteiten. Bovendien bent u afkomstig van de stad Salamiya in de provincie Hama, waar de Syrische regering grotendeels de controle is blijven behouden doorheen het conflict. Verder maakt u niet aannemelijk dat u voor uw vertrek uit Syrië reeds in die mate in het vizier bent gekomen of in de specifieke negatieve aandacht van de Syrische autoriteiten stond, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen (zie verder).

Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Syrië omwille van een vooraf bestaand probleem met de autoriteiten een risico zou lopen om te worden gevisieerd, laat staan dat uw vertrek uit Syrië om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn. Evenmin brengt u zelf enig concreet element aan waaruit zou blijken dat u in geval van terugkeer naar Syrië alsnog in het vizier van de autoriteiten zou komen. Gelet op het voorgaande en rekening houdend met de individuele omstandigheden die uw situatie kenmerken, is het CGVS van oordeel dat er geen elementen kunnen waargenomen worden die wijzen op een risico op vervolging of op ernstige schade louter omdat u Syrië heeft verlaten.

Voorts wijst het CGVS er op dat niettegenstaande het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is, er in uw hoofde geen risico bij terugkeer kan worden weerhouden. U haalt namelijk geen geloofwaardige elementen aan die in die richting wijzen, en evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit de beschikbare landinformatie blijkt bovendien niet dat het loutere gegeven dat u in Europa heeft verbleven en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend volstaat om een afdoend risico bij terugkeer aan te nemen (zie EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, p. 16-19, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-04/2024CountryGuidanceSyriaEN.pdf> ; EUAA "Syria: Targeting of individuals" September 2022, p. 31, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1>;

Algemeen Ambtsbericht Syrië, augustus 2023, p. 79-90, beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2099738.html> ; UNHCR, International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, maart 2021, p. 112-115, beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2049565/606427d97.pdf> ; EASO "Syria Situation of returnees from abroad", juni 2021, p.1-22, beschikbaar op www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coi-report-situation-returnees-abroad en www.euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situation-returnees-abroad-june-2021). Daarenboven kan nog opgemerkt worden dat de intensiteit van het conflict in Syrië sinds 2018 stelselmatig is afgenomen en dat uw vertrek pas dateert van september 2023, waardoor het weinig waarschijnlijk lijkt dat de Syrische autoriteiten u specifiek omwille van dit vertrek als een tegenstander van het regime zouden beschouwen.

Niettegenstaande dat u aanhaalt dat u bang bent van het Syrische regime wijst het CGVS erop dat er geen enkel element voorhanden is dat aangeeft dat de Syrische autoriteiten u specifiek trachten te viseren. U verklaarde dat u vreest dat uw zoons, eens ze achttien jaar worden, door het regime verplicht zullen worden om te vechten (CGVS, p. 13). Op de vraag of het regime uw zoons ooit heeft benaderd, antwoordde u dat ze nooit gevisieerd werden, maar u eens met uw zoon tegengehouden werd door een militair toen u te laat naar school vertrok, waarna jullie werden ondervraagd en zijn weggevlucht (CGVS, p. 13). Evenwel kan hieruit niet blijken dat het Syrische regime uw zoons persoonlijk viseerden. Uw vrees in dit verband is hypothetisch en het louter aanhalen van een algemeen gevaar in Syrië, zoals een potentiële inlijving bij het Syrische leger volstaat niet om een persoonlijke vrees of risico aan te tonen. Het CGVS merkt overigens op dat uw zoons thans tien en dertien jaar oud zijn en bij hun vader in Salamiya verblijven (CGVS, p. 9, 10). Verder wijst het CGVS erop dat drie van uw zussen heden binnen de Syrische overheid actief zijn, met name bij het ministerie van landbouw en als leerkracht (CGVS, p. 8). Zelf had u eveneens een job als administratief medewerker bij het ministerie van landbouw die u uitoefende tot 6 september 2023 (CGVS p. 7). Daarnaast blijkt dat u in november 2021 een Syrisch paspoort bij de bevoegde instanties in Hama kon verkrijgen (CGVS, p. 3). Bovenstaande wijst er niet op dat u door de Syrische overheid als opposant beschouwd wordt. U was trouwens ook nooit politiek actief, nam niet deel aan betogingen of protesten tegen het regime en was niet aangesloten bij milities of groeperingen (CGVS, p. 7, 8). Er is bijgevolg geen enkele indicatie voorhanden die kan doen besluiten dat u omwille van bovenstaande redenen een risico op vervolging loopt.

Ten aanzien van uw verklaringen omtrent de oorlog in Syrië, alsook dat u een normaal leven wil leiden zonder angst (CGVS, p. 12, 13) wijst het CGVS erop dat u hiermee verwijst naar de algemene

veiligheidssituatie, een asielmotief dat evenwel geen uitstaans heeft met de Vluchtelingenconventie doch wel een beoordeling in het kader van een eventueel subsidiair beschermingsstatuut vereist. De motivering hieromtrent wordt later in deze beslissing uiteen gezet (zie infra).

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u in geval van terugkeer naar Syrië een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Derhalve kan de status van vluchteling u niet worden toegekend, noch deze van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval naar de desbetreffende regio, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de EUAA Country Guidance: Syria van april 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesyria-2024>), het EUAA COI Report: Syria - Security situation van oktober 2023 (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-10/202310COIReportSyriaSecuritySituationEN.pdf) en op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/2023-10/202310COIReportSyriaSecuritySituationEN.pdf>) en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023 (beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202312EUAACOIQueryResponseQ69SyriaMajorhumanrightssecurityandsocioeconomicdevelopments.pdf>).

De voormelde EUAA Country Guidance benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van individuele beschermingsbehoefte, maar ook bij de beoordeling van de beschermingsbehoefte die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilitie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadisten. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, waaronder de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqah en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië, waaronder Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in de stad Salamiyah, in de provincie Hama die onderzocht moet worden.

De provincie Hama ligt in het centrum van Syrië en wordt omringd door de provincies Latakia en Tartous in het westen, Idlib, Aleppo en Raqqa in het noorden en Homs in het zuiden. De provincie bestaat uit vijf districten (Hama, Masyaf, Muḥardah, As-Suqaylabiyah en As-Salamiyah) en heeft meer dan 1.400.000 inwoners. De stad Hama wordt voornamelijk bevolkt door soennitische moslims, terwijl de bevolking van de rest van de provincie meer divers is en naast soennitische Arabieren ook alawitische, ismaïlitische en christelijke gemeenschappen omvat.

Tussen april 2019 en maart 2020 voerde het leger van het regime grootschalige militaire offensieven uit en heroverde het noordwestelijke deel van de provincie, met uitzondering van een dunne strook in de buurt van Idlib in het noordwesten, die wordt gecontroleerd door de Hay'at Tahrir al-Sham (HTS), en verzetshaarden van Islamitische Staat in de oostelijke regio's, aan de grenzen van de provincies Aleppo, Raqqa en Homs. Ondanks deze controle over het overgrote deel van het grondgebied zijn er nog steeds veelvuldige conflicten tussen het reguliere leger en gewapende oppositiegroepen, vooral met bombardementen door het Syrische en Russische leger. Islamitische Staat voert weliswaar opnieuw operaties uit in het oosten van de provincie, maar beschikt niet over voldoende middelen om de dorpen daar onder controle te krijgen.

Een aantal van de best getrainde eenheden van het Syrische leger zijn actief in de provincie, waaronder het vijfde Korps, de 25ste Divisie voor Speciale Operaties en de vierde Pantserdivisie. Russische troepen zijn ook aanwezig in de gebieden ten noorden en noordwesten van de stad Hama, tot aan de door de oppositie bezette gebieden aan de grens met de provincie Idlib. Iraanse of door Iran gesteunde troepen bevinden zich in het zuiden en oosten van de stad Hama en in het westen, in Masyaf.

Aan het begin van de periode van augustus 2022 tot juli 2023 werden de bombardementen door regeringstroepen en hun Russische bondgenoten op militaire en burgerdoelen in de gebieden ten noorden en westen van Hama opgevoerd, waarbij verschillende burgerslachtoffers vielen. De posities van het reguliere leger in het westen van Hama waren het doelwit van HTS en Jaysh al-Nasr. Islamitische Staat zet zijn activiteiten voort, waaronder meerdere hinderlagen tegen burgers en veiligheidstroepen. Tientallen burgers zijn gedood of gewond geraakt in landelijke en woestijngebieden in het oosten van de provincie. In deze periode werden ook verschillende mensen ontvoerd. Deze aanvallen werden gevolgd door massale bombardementen door regeringstroepen of Russische troepen op de bewegingen en posities van cellen van Islamitische Staat. Israël voerde in de regio Masyaf ook luchtaanvallen uit op locaties en munitiedepots van Iraanse groepen maar ook op wetenschappelijke onderzoekscentra.

Volgens cijfers van het Armed Conflict Location and Event Data Project (ACLED) werden in de periode van 1 augustus 2022 tot 28 juli 2023 557 veiligheidsincidenten geregistreerd (gemiddeld 5 incidenten per week). De overgrote meerderheid hiervan waren "explosions/remote violence", maar "battles" en, in mindere mate, "violence against civilians" werden ook gedocumenteerd. In de periode van 1 augustus tot 30 november 2023 werden 225 veiligheidsincidenten gerapporteerd (gemiddeld 13 incidenten per week). Veiligheidsincidenten werden gemeld in alle districten, hoewel de meeste zich voordeden in het district As-Suqaylabiyah, gevolgd door het district asSalamiyah. In de districten Muḥardah, Hama en Masyaf werden zeer weinig incidenten gemeld. Tussen augustus 2022 en juli 2023 vielen er 76 burgerslachtoffers.

Tussen augustus en november 2023 werden 14 burgerslachtoffers geregistreerd. Dit is een relatief klein aantal vergeleken met het totale aantal inwoners van de provincie, namelijk meer dan 1,4 miljoen (wat overeenkomt met zes burgerslachtoffers per 100.000 inwoners gedurende deze referentieperiode).

Een groot aantal ontheemden woont in de provincie Hama en er zijn nog steeds migratiebewegingen van intern ontheemden, zowel van als naar de provincie. Tegelijkertijd keert een aanzienlijk aantal intern ontheemden vrijwillig terug naar de provincie Hama.

Tijdens het conflict werd schade toegebracht aan de civiele infrastructuur van de provincie en liggen hele districten in puin. De provincie wordt ook op grote schaal getroffen door de aanwezigheid van mijnen en munitie die niet tot ontploffing werden gebracht, wat leidt tot incidenten waarbij burgers gewond raken of gedood worden.

De provincie Hama wordt in de EUAA Country Guidance van april 2024 een provincie genoemd waar het willekeurige geweld een hoog niveau bereikt en bijgevolg een lager niveau van "persoonlijke omstandigheden" vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade bestaat bij terugkeer. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat hoewel de stad Salamiyah in de provincie Hama onderhevig is aan willekeurig geweld, niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat een burger die naar deze regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt. In de stad Salamiyah in de provincie Hama bestaat er momenteel voor burgers dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg rijst de vraag of u zich kunt beroepen op persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging voor u als gevolg van het willekeurige geweld in de stad Salamiyah in de provincie Hama, wat u betreft, dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon.

U laat evenwel na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Syrië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De (overige) documenten die u neerlegde ter ondersteuning van dit verzoek kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw originele Syrische identiteitskaart en paspoort, alsook de kopieën van uw familieboekje, de originele attesten van burgerlijke stand en de gezinssamenstelling, uw secundair diploma, en de paspoorten van uw echtgenoot en uw zonen kunnen immers hooguit uw Syrische nationaliteit, identiteit, herkomst en gezinssamenstelling staven, elementen die heden evenwel niet ter discussie staan. Deze documenten tonen echter geenszins de door u verklaarde problemen of vrees in Syrië aan, net zoals het certificaat van de Ismailitische Raad dat enkel uw religieuze achtergrond bevestigt. De neergelegde werkdocumenten van uw echtgenoot voor de Agha Khan Foundation en het attest inzake uw tewerkstelling voor het ministerie van landbouw, vormen verder slechts een bewijs van jullie professionele carrière, die hier niet wordt betwist. Het medisch attest inzake uw zoons gezondheidsproblemen tenslotte, staat slechts zijn verhoogde hartslag vanwege een psychologische oorsprong, doch voegt evenmin iets toe aan uw individuele asielmotieven. De foto's van een beschadigd huis en digitale kaart van de aardbeving van 2023 tonen evenmin uw vervolgingsvrees of ernstig risico op reële schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij stelt vast dat de commissaris-generaal niet in geslaagd is in het nakomen van haar zorgvuldigheidsverplichting en niet aan correcte feitenvinding heeft gedaan. Ze stelt tijdens haar interview niet te zijn ondervraagd over welke aanvaringen ze heeft gehad met de Syrische autoriteiten, noch werd zij gevraagd of zij het slachtoffer is geweest van individuele vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch werd haar gevraagd of ze het slachtoffer was van extreem geweld. Omwille van deze reden vertelde ze niet over haar ontvoering waar ze het slachtoffer van was. Dit feit is echter doorslaggevend in de beoordeling van de vervolgingsvrees van de verzoekende partij. Indien de commissaris-generaal verwacht dat verzoekers om internationale bescherming dergelijke feiten spontaan vertellen, moet zij erop worden gewezen dat van verzoekers om internationale bescherming niet kan verwacht worden dat zij spontaan deze feiten gaan relateren. De juiste vragen dienen expliciet te worden gesteld, in combinatie met haar te verzekeren dat hetgeen zij spreekt niet in de verkeerde oren zal vallen, namelijk die van diegenen voor wie ze op de vlucht is. Enkel onder die voorwaarden kan men redelijk verwachten dat een verzoeker zulke ernstige feiten relateert aan de commissaris-generaal, die in feite een vreemde is voor haar. Ze wil hierbij opmerken dat verzoekers om internationale bescherming zeer zelden hun thuisland verlaten zonder gewichtige reden. De tocht die een Syrische verzoeker om internationale bescherming aflegt om tot België te komen is fysiek, mentaal maar ook financieel zwaar. Ze heeft haar woning moeten verkopen en haar kinderen achtergelaten om naar België af te reizen. Ze zou dit niet doen tenzij ze een motief had dat zich onderscheidt van hetgeen waarvan ze reeds haar hele leven slachtoffer was, namelijk de gewoonlijke moeilijkheden van het leven in Syrië tijdens de afgelopen decennia. Het feit dat ze het slachtoffer was van ontvoering, fysiek geweld en verkrachting door de troepen van de huidige Alawitische regering van president Assad, is doorslaggevend geweest in haar realisatie dat Syrië niet langer leefbaar was voor haar. Dit feit diende door de commissaris-generaal te worden achterhaald en onderzocht. In het licht van het voorgaande dient volgens haar te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal niet voldeed aan de evenredigheidsverplichting die op haar rust. Het nemen van de bestreden beslissing in het licht van de feiten zoals die werkelijk zijn, dient volkomen onverantwoord te worden geacht. De feiten zijn namelijk van dien aard dat aan haar internationale bescherming moet worden toegekend. De commissaris-generaal voldoet ook niet aan de motiveringsverplichting waaraan zij onderhevig is. De feiten waarvan ze het slachtoffer is zijn namelijk van die aard dat ze internationale bescherming moest worden toegekend. In de bestreden beslissing worden ook geen motieven opgenomen met betrekking tot de ontvoering die ze heeft doorgemaakt door de Syrische autoriteiten.

2.3. De verzoekende partij stelt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de voormelde feiten van ontvoering, slagen en verwondingen en verkrachting waarvan ze het slachtoffer is geworden door troepen van de nationale afweer van president Assad. De ernst van deze feiten is van die aard dat ze een gegronde vrees voor vervolging conform artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maken. Deze feiten zijn tevens aannemelijk gemaakt door het bewijs dat ze voorlegt. Ze verwijst naar een medisch rapport dat opgemaakt werd door een Syrische arts die letsels vaststelt die typisch veroorzaakt worden door ernstig seksueel misbruik zoals verkrachting.

2.4. De verzoekende partij verwijst naar een rapport en stelt dat de Syrische autoriteiten overgaan tot arrestatie, detentie, ondervraging en marteling van terugkeerders als hen ook aanklagen voor terrorismerechtbanken. Ze citeert vervolgens verder uit algemene landeninformatie om haar punt hieromtrent te onderbouwen.

2.5. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten die een beeld moeten schetsen van de veiligheidssituatie in Syrië en haar regio van herkomst. Ze meent dat uit deze informatie blijkt dat haar regio van herkomst nog steeds onveilig is waardoor ze in de onmogelijkheid is om terug te keren zonder risico te lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Terugkeerders zijn volgens haar niet welkom in Syrië en hun bezittingen worden afgenomen.

2.6. De verzoekende partij vraagt om de bestreden beslissing door de commissaris-generaal te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de verder onderzoek.

2.7. Aan het verzoekschrift van de verzoekende partij worden volgende stukken toegevoegd:

- haar originele Syrische identiteitskaart;
- haar origineel paspoort nr. xxx (geldig tot 24/11/2027);
- kopies van de paspoorten van haar zonen en echtgenoot;
- kopies van de werkcontracten van haar echtgenoot voor de (...);
- kopies van haar familieboekje;
- originele individuele uittreksels burgerlijke stand van al haar gezinsleden;
- kopie van haar middelbaar diploma;
- een origineel attest van gezinssamenstelling;
- kopie van een brief van de Ismaili gemeenschap;
- een origineel medisch attest d.d. 05/05/2024 inzake haar zoons psychologische problemen en een origineel bewijs van haar tewerkstelling bij het departement landbouw;
- een medisch attest dat verwondingen ten gevolge van ernstige slagen en verwondingen en verkrachting vaststelt;
- de verkoopakte van haar familiale woning;
- foto van een huis en digitale kaart van de aardbeving van 2023;
- aanstelling in het kader van kosteloze rechtsbijstand.

2.8. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer volgende arresten, rapporten en nieuwsartikelen:

- EUAA, *“Country Guidance: Syria”*, April 2024;
- COI van Syria: *“Security situation Country of Origin Information Report”*, October 2023;
- COI van Syria: *“Security situation Country of Origin Information Report”*, September 2022.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 10 december 2024 dient de verzoekende partij een eerste aanvullende nota in waarmee zij een psychologisch attest wil neerleggen.

3.2. Op 22 januari 2025 dient de verzoekende partij een tweede aanvullende nota in waarmee zij opnieuw een psychologisch attest wil neerleggen. Ze stelt eveneens dat hieruit blijkt dat zij ernstige psychologische problemen blijft ervaren en dat deze haar dagelijks functioneren en algemeen welzijn negatief beïnvloeden. Ze wil verder beklemtonen dat ze een Ismaïlische achtergrond heeft. Ze behoort tot een minderheid in Syrië. De Ismaïlische bevolking werd sinds de Syrische burgeroorlog steeds het slachtoffer van onderdrukking van zowel het Syrische regime onder leiding van Bashar Al-Assad als vanwege de verschillende rebellengroepen die actief zijn in Syrië. Ze wil benadrukken dat de huidige leider van Syrië tot voor kort een rebel was en gekend staat voor het kwaad dat hij heeft aangericht bij Syrische minderheden met een nadruk op de Ismaili uit Salamiya. Dat Al-Assad op vandaag niet meer aan het hoofd staat in Syrië, heeft voor haar dus niet tot gevolg dat Syrië voor haar een veilig land van herkomst is geworden. De huidige Syrische machthebbers hebben zelf ook kwaadaardigheden gepleegd tegen haar en de Ismaili gemeenschap. Op vandaag is de macht van Al-Nusra onder leiding van Al-Julani gegroeid en weerhoudt niets hem en hen ervan om nog meer

wandaden te plegen tegen Ismaïli en tegen de verzoekende partij. Het vertrek van Al Assad heeft er ook niet voor gezorgd dat de Alawieten in Syrië machteloos zijn geworden. Deze bevolkingsgroep is nog steeds zeer aanwezig in Salamiya en ziet de verzoekende partij, ondanks de val van Assad, als vijand van hun belangen. Indien ze geen bescherming wordt toegekend meent ze dat ze opnieuw aan de Alawieten van het voormalig regime ten prooi zal vallen.

3.3. Tijdens de terechtzitting van 23 januari 2025 legt de verzoekende partij een aanvullende nota neer. Ze voert aan dat de politieke en de veiligheidssituatie in Syrië drastisch veranderd zijn doordat het regime van Bashar Al Assad onlangs werd omvergeworpen door gewapende rebellengroepen. Met de val van dit regime op 8 december 2024 is de situatie veranderd en naar de toekomst toe uiterst onzeker. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht besloten op 9 december 2024 om de behandeling van de dossiers van verzoekers om internationale bescherming in Syrië tijdelijk op te schorten aangezien de landeninformatie over Syrië op heden niet meer actueel zou zijn. Dit wil volgens de verzoekende partij zeggen dat de bestreden beslissing is gebaseerd op totaal voorbijgestreefde algemene landeninformatie. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van de huidige veiligheidssituatie maar ook van de socio-economische situatie in Syrië. Ze voegt er verder aan toe dat Abu Mohammed Al-Golani wordt gezien als de nieuwe leider van Syrië. Hij is de leider van een groepering die door de meeste Europese landen als een terroristische organisatie wordt beschouwd. Hij is een soenniet. Het is volgens haar niet geweten hoe streng zijn beleid in Syrië zal zijn. De situatie van christenen en ismaïlieten en andere bevolkingsgroepen dus bijzonder problematisch riskeert te worden. Ook het verblijf in Europa en de ermee gepaard gaande verwestering of gedragingen tegen de strenge moslimregels riskeren een negatieve impact te hebben. De reactie van Israël blijft verder ook een onbekende factor terwijl deze sinds de val van het regime van Assad de bombardementen serieus aan het opdrijven is.

De verzoekende partij is dan ook van mening dat de bestreden beslissing zou moeten worden ingetrokken door de commissaris-generaal. Op zijn minst dient de bestreden beslissing vernietigd te worden voor aanvullend onderzoek in het licht van de nieuwe situatie en gewijzigde omstandigheden in Syrië.

Voor het overige wil ze verwijzen naar de elementen die in het verzoekschrift uiteengezet worden en waaruit blijkt dat de commissaris-generaal de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag schendt. De commissaris-generaal heeft meerdere elementen van haar relaas niet afdoende bestudeerd, zonder een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM na te gaan, wat nochtans essentieel was om de vrees van de verzoekende partij ingeval van terugkeer op een correcte manier te kunnen evalueren. Dat deze elementen eveneens op afdoende wijze aantonen dat ze een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De veiligheid en de humanitaire situatie zijn zeer verontrustend in haar regio van herkomst zodat ze op zijn minst de subsidiaire bescherming van artikel 48/4, lid 2, c) moet krijgen.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op de aanvullende nota van de verzoekende partij, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal

zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. Dit geldt ook voor de landeninformatie opgenomen in de nota met opmerkingen van de verwerende partij. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA *“Country guidance: Syria”*, april 2024, p. 24-25, e.v.).

In dit verband blijkt uit de consulteerbare weblink in de aanvullende nota van de verzoekende partij dat de commissaris-generaal op haar website meedeelt dat zij sinds 9 december 2024 de behandeling van dossiers van verzoekers afkomstig uit Syrië tijdelijk opschort *“in de context van de recente gebeurtenissen in Syrië”* en *“tot wanneer het CGVS over voldoende objectieve informatie beschikt om de veiligheidssituatie in Syrië en het risico op vervolging accuraat te kunnen beoordelen”*.

Ter terechtzitting onderlijnt de verzoekende partij dat ze in juli 2023 door de nationale afweer werd ontvoerd, geslagen, gemarteld en verkracht. Ze stelt een ambtenaar geweest te zijn in Syrië en zich verzet te hebben tegen het regime. Ze wijst er tevens op dat zij Ismaëliet is. Ze brengt tevens een psychologisch attest bij. Ze verklaart dat de huidige machthebbers duidelijk Islamitisch-terroristisch geïnspireerd zijn en hierdoor het leven voor haar kinderen daar onmogelijk wordt. Ze stelt dat haar ontvoerders nog steeds in het land zijn.

De verzoekende partij is verder afkomstig van de stad Salamiyah, een vooruitstrevende stad gelegen in de provincie Hama en is tevens Ismaëliet.

Volgens de beschikbare landeninformatie vormen ismaëlieten een religieuze minderheid in Syrië en behoren zij tot een stroming binnen het sjiïsme.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

5.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota neergelegd, ondanks de mededeling op haar eigen website. Aldus nam de verwerende partij geen standpunt in met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

5.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door de verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië samen met de individuele omstandigheid als ismaëliet nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 september 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng februari tweeduizend vijftieng door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS